

MVCRP00L5N40

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: ..... 30. 6. 2014 .....

podpis: ..... [Podpis] .....

24-09-2014

Praha

Č.j.: MV- 104951- 4/VS - 2014

Naturalizace v České republice (GA15-076265)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0210 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal ..... (dále jen „žadatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 30. 6. 2014, č.j.: VS-1803/835.3/2-2013, jímž nebylo podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“) t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 7 dne 26. 6. 2013 o udělení státního občanství České republiky (v Praze 4 bydlí až od března roku 2014). Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 29. 7. 2013, kdy bylo zahájeno řízení ve věci. Trvalý pobyt má žadatel povolen na území České republiky od 30. 11. 2006. Žadatel je od 24. 8. 2012 ženatý se státní občankou Ruské federace a má dvě nezletilé děti. Syn narozený mimo manželství v roce 2007 žije u matky bývalé družky v Moldávii, dcera, narozená v roce 2013, žije s manželkou žadatele v Rusku.

Podle dotazníku k žádosti se žadatel zdržuje na území České republiky od roku 1996. Žadatel uvedl, že v České republice podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, ale od dubna 2012 pozastavil své živnostenské oprávnění. Podle výpisu z obchodního rejstříku je žadatel jednatelem a společníkem ..... stavební společnost s.r.o. se sídlem v Praze 2.

Vypraveno dne:

-1-10- 2014

(M) May

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb. Žadatel má na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt více než požadovaných pět let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. V zamítavém rozhodnutí uvedlo důvody, které jej vedly k neprominutí splnění této podmínky. Z provedeného dokazování je zřejmé, že žadatel se přihlásil k veřejnému zdravotnímu pojištění až od 30. 7. 2012, ačkoliv byl povinen tak učinit od data povoleného trvalého pobytu, tedy od 30. 11. 2006. Žadatel tedy po dobu přibližně pět a půl roku vůbec neodváděl pojistné na veřejné zdravotní pojištění a nesplnil tak povinnost hradit příslušné zdravotní pojišťovně pojistné, v důsledku čehož mu vznikl na veřejném zdravotním pojištění u Vojenské zdravotní pojišťovny České republiky, (dále jen „zdravotní pojišťovna“) dluh ve výši 72 354 Kč a dále neuhrazené penále ve výši 57 004 Kč. V odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že k oběma těmto položkám obdržel žadatel od této zdravotní pojišťovny výzvu dne 13. 2. 2014, aby je uhradil na jí určené bankovní účty. Na tuto výzvu žadatel adekvátně nereagoval a tak je považována od 15. 3. 2014 za žadatelem schválenou. Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že není doloženo, že by ze strany žadatele došlo k úhradě tohoto dluhu a penále. Ve svém vyjádření při ústním jednání dne 24. 2. 2014 na Ministerstvu vnitra pak žadatel neuvedl žádné právně relevantní důvody, které by umožňovaly jeho žádost o prominutí splnění této podmínky posuzovat jako případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb.

Ministerstvo vnitra vzalo do úvahy i skutečnost, že žadatel nemá žádné úzké vazby na státní občany České republiky, když jeho manželka a dcera jsou cizinci a nemají v České republice povolen ani žádný druh pobytu a v současné době žijí v Ruské federaci. Žadatelova dcera se v České republice narodila za dobu krátkodobého pobytu své matky na základě víza do 90 dnů. U žadatele lze rovněž namítat určitou netransparentnost jeho příjmů, když z doloženého přiznání k dani z příjmů vyplynulo, že za rok 2012 žadatel ani jeho stavební společnost nevykazovali žádnou činnost a žádné příjmy. Za rok 2013 žadatel přiznání k dani z příjmů fyzických ani právnických osob nedoložil.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad s několika přílohami, na podporu svých tvrzení uvedených v rozkladu.

Žadatel se v rozkladu vyjadřuje jednak k svým rodinným poměrům, jednak k současné situaci na Ukrajině, odkud pochází, jednak k nehrazení zdravotního pojištění, což byl důvod nevyhovění jeho žádosti, jednak ke svému podnikání v České republice.

Žadatel k rozkladu připojil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31. 3. 2014, kterým byl upraven jeho styk s nezletilým synem v České republice.

Žadatel dále poukazuje na to, že pochází z východu Ukrajiny, z ruskojazyčné oblasti, kde se vede občanská válka a jako etnický Rus by měl s manželkou, která je ruskou občankou, na Ukrajině značné problémy, mohlo by dojít k ohrožení jejich životů.

Ke zdravotnímu pojištění uvádí, že nebyl informován ohledně všech povinností týkajících se placení zdravotního pojištění (služby lékařů či zdravotníků nepotřeboval a nevyužíval je) a spoléhal na komerční zdravotní pojištění. Když zjistil chybu, která vznikla z nevědomosti, chtěl ji zpětně napravit, ale už to nebylo možné. Dluh vůči zdravotní pojišťovně mu byl sice vypočten, ale následně mu bylo sděleno, že jej ani nemusí platit, a že se tento výpočet a tedy i dluh samotný ruší. Uvádí, že k tomu přikládá písemné sdělení uvedené pojišťovny. Dále uvádí, že v současné době je řádně zdravotně pojištěn a toto pojištění také bez problémů hradí.

Žadatel se vyjádřil i ke své podnikatelské činnosti, když uvedl, že po koupi aavební společnost s.r.o. zpočátku své podnikání obtížně rozjížděl, protože nebyly zakázky, sám se podnikat teprve učil, což se odráželo i v účetnictví společnosti a na daních, které platila. Poslední dobou se již daří získávat zakázky a vytvářet zisk, což je podle žadatele patrné například z daňového přiznání v loňském roce a bude ještě výrazněji patrné po uzavření roku letošního.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra ve shodě s Ministerstvem vnitra konstatuje, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb. Žadatel má na území České republiky ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt více než požadovaných pět let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., která mu nebyla prominuta, neboť nebyly shledány relevantní důvody, zvláštního zřetele hodné, jak vyžaduje ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb.

K jednotlivým námitkám, které žadatel uvedl v rozkladu, konstatuje ministr vnitra, že je neshledal důvodnými.

Ministr vnitra může pochopit svízelnou situaci žadatele, kdy má nemanželského syna, který žije v Moldávii (matka dítěte žije v České republice), z manželského svazku se v průběhu řízení o jeho žádosti narodilo dítě a žadatel nyní činí kroky, aby s ním mohla manželka žít v České republice. Ministerstvo vnitra nicméně v průběhu řízení o jeho žádosti nijak nebránilo a ani nemůže bránit ve styku s nemanželským dítětem, ani s manželkou a jejich společným dítětem, a také ho nijak nevybízelo, aby s nimi žil v cizině, jak by se dalo z rozkladu soudit. Ministr vnitra dále konstatuje, že stejně tak záleží na žadateli, jak si uspořádá svou pracovní či podnikatelskou činnost, samozřejmě v souladu s českými právními předpisy. Důležité přitom však je, aby si plnil povinnosti, které pro něho vyplývají z českého právního řádu.

K námitce, která se týká zdravotního pojištění, musí ministr vnitra konstatovat, že žadatel nijak nevyvrátil ve spise založený doklad zdravotní pojišťovny z 13. 2. 2014, která mu vykázala výše uvedený dluh i penále. Náhradou za tento doklad pak podle ministra vnitra není možné považovat e-mailové sdělení oddělení příjmu pojištěnců a registru pobočky zdravotní pojišťovny z 19. 2. 2014, založené ve spise, že pojištění u této pojišťovny bylo stornováno, neboť vůbec neřeší platby pojistného u této pojišťovny, které má na starosti oddělení kontroly plateb pojistného. Ministr vnitra zdůrazňuje, že ani z rozkladu nevyplývá, co brání žadateli, aby doložil oficiální doklad od zdravotní pojišťovny, že jí nic nedluží či nedlužil, nebo pokud neustále odkazuje na to, že od povolení trvalého pobytu v České republice byl komerčně zdravotně pojištěn, aby o tom předložil příslušné doklady k posouzení. Z těchto důvodů je podle názoru ministra vnitra možné považovat námitku žadatele v rozkladu za irelevantní.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra rozhodl na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

Ministr vnitra:

